

Šipek v spomin na meniha

Nekoč se je pet najbolj modrih in razgledanih menihov odpravilo poiskat posebno rastlino, da bi z njo počastili najstarejšega in spoštovanega meniha priorja vseh časov.

Pripravili so si le najnujnejše stvari in odšli. Hodili so dneve in noči. Niso mogli najti prave rastline. A nekega dne so v vasi ob robu gozda našli rastlino, ki bi lahko bila celo primerna za njih. Začeli so spraševati po rastlini. Ko so izvedeli, da se rastlina imenuje nagelj, so jo nekaj hoteli imeti tudi zase. Vaščani so jim dovolili, da lahko nageljne naberejo. Menihi so se zahvalili za prijaznost in radodarnost. Srečni so hodili domov, ker so našli rastlino, ki jim je bila zelo všeč.

Ko so prispeli, so sobratom pokazali rastlino, vendar ti niso bili najbolj navdušeni nad izbiro, saj ni imela zdravilnih lastnosti. Vseh pet menihov, ki so iskali rastlino, so pozabili na drugo lastnost, ki bi jo rastlina morala imeti - zdravilnost. Še enkrat so se odpravili na pot. Prehodili so veliko različnih pokrajin in srečali mnogo ljudi. Počasi jim je že zmanjkovalo upanja, takrat pa so našli prečudovito vas, ki je bila polna rastline, ki je menihom vzela sapo.

Navdušili so jih cvetovi roza-rdeče barve, ki so naredili vas pravljico. Vaščane so začeli spraševati po rastlini. Nihče ni vedel vsega o tej rastlini in o njenih lastnostih. Bili so obupani in mislili so, da ne bodo od nikogar izvedeli ničesar o tej prečudoviti rastlini. Nato pa so prišli do zadnje hiške, ki je bila zgrajena iz lesa. Preden pa so potrkali, so menihi na vratih opazili simbol, ki je ponazarjal rastlino, ki je obdajala vas. Predvidevali so, da je verjetno lastnik te hiše vrtnar, ki bo zagotovo vedel kaj o rastlini. Ravno, ko so hoteli potrkati na vrata, so se odprla. Za njimi pa je stal majhen možic. Povabil jih je, naj stopijo naprej. Sprehodili so se po njegovi prečudoviti hiški ter se nazadnje posedli za okroglo mizo. Bili so presenečeni nad tem, kar so videli. Po hiši so se prosto sprehajale živali. Ob stenah je bilo polno omaric in polic, na katerih so rastle rastline. Poleg omaric, ki so segale do stropa, pa sta bila laboratorij in majhna kuhinja, kjer je preživel večino svojega časa. Tam je ustvarjal čaje, napitke, sokove, domača zdravila, marmelade in druge jedi.

Menihi so bili presenečeni nad njegovo gostoljubnostjo. Med srkanjem zeliščnega čaja, ki jim ga je pripravil, so klepetali. Možica je zanimalo, kaj počnejo v vasi, menihi pa so bili polni vprašanj o različnih rastlinah. Ko pa je izvedel, da potrebujejo pomoč pri izbiri rastline, jim je začel pripovedovati o svojih rastlinah in njihovih zdravilnih učinkih.

Na koncu pa je omenil rastlino, ki je obdajala vas in ki je zanimala goste. Menihi so bili presrečni, ko so izvedeli, da se rastlina imenuje šipek in da se lahko uporablja v zdravilne namene. Obljubil jim je nekaj sadik šipka. Menihi so bili zelo zadovoljni, zato so se mu želeli vsaj malo oddolžiti. Po posvetu so se odločili, da mu bodo podarili knjigo o zeliščih, ki rastejo na njihovem vrtu v Žički kartuziji in so jo imeli s sabo. Kartuzijani so bili znani po prepisovanju knjig in ustvarjanju novih besedil z vseh področij, zato so imeli več izvodov te knjige, shranjene v knjižnici v Žički kartuziji.

Možicu so se kar zasvetile oči, ko je videl, kaj drži eden od njih v rokah. Tudi on je oboževal knjige in različne zapise o rastlinah. Po tem, ko so previdno spravili sadike šipka v svoje torbe, so se zahvalili in se odpravili proti svojemu domu.

Ko so prispeli v samostan, so rastlino pokazali sobratom, ki so se končno strinjali z izbiro rastline. Vsi v samostanu so izvedeli za šipek. In ker je bil tako zanimiv, so menihi organizirali kratko slovesnost za ljudi v bližini Žičke kartuzije. Tako so vsi krajani spoznali šipek in njegove lastnosti. Ker je pa bil ljudem tako všeč, so ga hoteli imeti tudi oni. Menihi so jim obljubili, da ga bodo začeli deliti, ko se bo nekoliko razrasel.

Menihi so zasadili šipek okoli gabrovega gaja in ob robu poti zeliščnega vrta, kjer še danes raste. Tako je to postal lep in trajen spomin na meniha.